

Квітня/Лозова неділя (глас 5)

До Филип'ян 4-9; Івана 12:1-18

Ми християни-паломники, разом йдемо по життю, разом із Христом

“Любов, йти слідом за Христом, із занепокоєнням і милосердям для всіх, це найвищий вияв нашої віри і надії. . . Любов радіє коли бачить що друзі розвиваються. Тому воно терпить коли друзі страждають, є самотні, захворілі, бездомні, ненавиджені чи в потребі. Любов це стрибок серця; воно нас витягає з себе і творить зв'язки обміну та спілкування.” (папа Франциск)

Вступаємо в 6-ий тиждень нашого паломництва і зосереджуємо увагу на наше серце.

Перше ніж Ісус в'їхав в Єрусалим, Його помазала пахучим миром одна з Його учнів: Марія з Витанії. Це помазання свідчить що Він Месія та починає Його хресну дорогу через Голгофту до Воскресіння. Рівнож помазання мого серця в хрещенні свідчить що я належу до таїнственного тіла Христа: “щоби ти любив Господа всім серцем, всією душею, всіма почуттями, і ближнього як самого себе.” Переходьмо цей страшний тиждень, і кожний день нашого життя, свідомі наших почуттів, свідомо дару нашого людського тіла як засіб Божественної Любови.

У квітню неділю ми благословляємо лози, пригадуючись собі народ котрий вітав Ісуса при в'їзді в Єрусалим. Євангелії описують велику радість того дня котра переминюється в кровожерливе божевілля. За звичаєм (перед КОВІДом) ми один одного стукаємо лозою і пригадуємо що за тиждень Великдень—великий день. Але між цими неділями ми йдемо слідом за Христовими Страстями: зрада, мука і жорстока смерть, а нарід котрий вітав Його з радістю стає лютим натовпом. Лозу котру приймаємо є символом цього нашого помазання в хрещенні. Я, того самого тіла що нарід котрий вітав а тоді глузував Христа, пізнаю що я в усякому разі улюблена. Лоза, невелика гілочка, мені свідчить що кожного разу що я, християнин, вітаю чи глузую когось, я це роблю Христові. А це мені пригадує що все ж таки, я улюблений. Мене зрозуміли—бо це я що в цих моментах зради та ненависти не знаю що я роблю. Але нічо, бо коли я рішаю любити, коли я сердечний, коли я рішаю добро—я даю щоби видно було Христа через мене—я частина Тіла Христового—бо ж і я є того самого тіла що Ісус. Тому лоза символ чудної надії і нового життя котре наповняє наші серця які переливаються радістю і вдячністю.

Наше фізичне серце це м'язь котра працює непомітно. Можливо ми й не думаємо про серце хіба є якась біда. Вважається що серце це джерело життєвої сили, джерело наших емоцій. Воно представляє любов, душу, людськість. Нібито ми всі почуття відчуваємо серцем. Ми кажемо що серце може бути холодним, розбитим; воно може відчувати, його можна порушити/зворушити. Серце може радіти, співати, бачити і чути, скакати чи бути спокійним, воно може бути повне/перетяжена чи порожне.

Сядь спокійно і закрій очі. Послухай як твоє серце б'ється. Постав руку на серце. Чи можеш його відчувати? Уяви цей ритм в членах родини, в сусідах, в почтаря. Уяви його у білці котра викоупе туліпани! Моє серце—таке конечне до мого існування—є рівнож конечне всім людям в світі як і всім істотам на землі. Моє серце не потребує мого дозволу щоби воно діяло, але воно потребує моєї опіки. Чи я добре харчуюся? Чи я роблю фізичні вправи?

Серця це м'язи, однак дивовижний факт про людину, що серце здоровіше коли тіло в якому воно знаходжується є улюблене другими. Моє серце буде здоровіше коля я люблю других. Немов би чим більше наша м'яз любови вправляє, тим сильніше і легше нам любити і бути улюбленими.

Наша посна каміно має за ціль чіткіше пізнати Христа (Бога, Трійцю) в наші фізичні істоти. Саме терпіння і смерть Христа є доказом що життя в Христі не міняє наше людське буття. Ми відчуваємо біль, втрату, приниження, розчарування. Ми зробимо помилки, відчуємо ненависть. Але ми християни-паломники йдемо по життю разом з Христом, і разом можемо бачити красу сотвореного світу. Ми заземлені в реальності Воплочення і Воскресіння. Я відчуваю глибокий взаємозв'язок зі всім життям. Мої почуття, моє серце, моя душа, моє єство плывуть любов'ю, здивуванням, і вдячністю.

“Перший наш крок підйому покладім знизу, представляючи собі весь матеріальний світ немов дзеркало через яке можемо перейти до Бога, верховний ремісник, . . . Сотворителя верховна влада, мудрість і доброзичливість просвічує все сотворіння.” (св. Бонавентура 1221-1274)

Цього тижня в наші парафії:

понеділок, 26.04.21: 10-а рано Утренья жениха

середа, 28.04.21: 10-а рано Тайна елейпомазання: молитва за uzдоровлення всіх

четвер 29.04.21: 6-а веч. Утренья Страстей

п'ятниця, 30.04.2021: 3-а поп. Вечірня з виставленням плащаниці

нагода відвідати Божий Гріб до 10-ої веч.

субота, 1.05.2021: 5:30-а поп. Свячення великодних кошиків на площі до паркування

Пожертви 1-го квітня до 20-го квітня: \$1,460.**Щиро дякуємо за вашу щирість!****ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:** Маркіян Коцан і Ірина Гриновець (25-го), і Леся Бандура (29-го) **Многая літа!**

“We are Christian pilgrims walking together through life, together with Christ.”

“Love, following in the footsteps of Christ, in concern and compassion for all, is the highest expression of our faith and hope... Love rejoices in seeing others grow. Hence it suffers when others are anguished, lonely, sick, homeless, despised or in need. Love is a leap of the heart; it brings us out of ourselves and creates bonds of sharing and communion.” (Pope Francis)

We enter our 6th week of pilgrimage, focusing on our heart.

Before Christ entered Jerusalem, He was anointed with fragrant oil by His friend and follower, Mary of Bethany. This anointing marks Him as the Messiah and initiates His journey to the cross and Resurrection. So too, my Baptismal anointing on my heart marks my belonging to the body of Christ: “so that you may love the Lord with your whole heart, your whole soul, and with all your senses, and your neighbour as much as yourself”. May we walk into this Passion week, and through each day of our life, aware of our senses, aware of the gift of our human body, as a vehicle of Divine Love.

We bless pussy willows this Sunday to remember the people’s welcome of Jesus’ entrance into Jerusalem. As the Gospels describe, there is jubilation that will later devolve into bloodthirsty frenzy. Pre-COVID of course, in fun, we tap each other with our willows, with a reminder that in a week is Velykden’—literally--The Great Day. In between these Sundays, we retrace Christ’s passion—His betrayal, torture, and brutal death, encouraged by the very crowds that danced at His arrival. The pussy willow we bring from church symbolizes the marvel of our Baptismal anointing. I, the same flesh as the crowds that cheered and then jeered at Christ, can recognize that I am loved anyway. The pussy willow, a twig, tells me, a Christian, that every time I cheer or jeer at another, I do this to Christ. And it reminds me that despite everything, I am loved. I am understood—it is I who at these times of betrayal and hatefulness, just don’t know what I do. And it’s ok because every time I love, every time I am kind, every time I choose the good—I’m letting Christ show through me—I’m being a part of the body of Christ—I’m (also) the same flesh as the person Jesus. Thus, the willow remains a symbol of wondrous hope, and new life, that can fill our hearts to overflowing with joy and gratitude.

Our physical heart is a muscle that works continuously without our conscious effort. Chances are, we ignore it until it gives us trouble. It is considered the centre of our life force, our emotions. It is a symbol of love, soul, humanity. It seems we experience all our senses with our hearts. We say a heart can be cold, broken; it can feel, and be touched. It can rejoice and sing, see and listen, jump or be still, be full or empty.

Sit quietly with your eyes closed. Listen to your heartbeat. Put your hand on your heart. Can you feel it beating? Imagine this rhythm in your family members, in your neighbours, in the person delivering your mail. Imagine it in the squirrel digging up the tulips! My heart—so integral to my being—is integral to all other individuals, even to most creatures of the earth. My heart doesn’t need my consent to work, but it needs my care. Do I eat well? Do I exercise?

Hearts are muscles, but it is a marvelous fact of human beings, that a heart will be healthier if the body it’s in is loved by others. My heart can be healthier, if I love others too. It’s as if the more we exercise the muscle of love, the stronger and easier it is to love and be loved.

Our Lenten camino is to recognize more clearly Christ (God, Trinity) within our physical selves. Christ’s suffering and death tells us that living in Christ does not change our human condition. We suffer pain, loss, humiliation, disappointment. We will lose sight, make mistakes, feel hate. But we are Christian pilgrims walking together through life, together with Christ, together we can see beauty in all creation. We are grounded in the reality of His Incarnation and Resurrection. I feel profound interconnection with all life. My senses, my heart, my soul, my being, flow with love, wonder and gratitude.

“Let us place our first step in the ascent at the bottom, presenting to ourselves the whole material world as a mirror, through which we may pass over to God, the Supreme Craftsman,” . . . “The Creator’s supreme power, wisdom and benevolence shine forth in created things.” (St Bonaventure 1221-1274)

This week in our parish:

Monday, April 26, 2021: 10 a.m. Bridegroom Matins

Wednesday, April 28, 2021: 10 a.m. Sacrament of Anointing (Healing)

Thursday, April 29, 2021: 6 p.m. Matins of the Passion

Friday, April 30, 2021: 3 p.m. Vespers with the Exposition of the Holy Shroud

Visitation of the Lord’s Tomb until 10 p.m.

Saturday, May 1: 5 p.m. blessing of Easter baskets in the Church parking lot

Donations April 1-20:

\$1460.

Thank you for your kind donations!

Birthday greetings to: Markian Kocan and Irene Hrynovets (25th), and Lesia Bandura (29th). **MNOHAYA LITA!**